

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 8Pc/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424201148
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Linda Száraz
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2024:4424201148.1

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v právnej veci oprávnenej na výživné: A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D., B.E. F. XXXX/XX, v právnom zastúpení: G. H. I. C., J., advokát so sídlom Nové Zámky, Pri gymnáziu 22, proti povinnému na platenie výživného: H. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. A. L., G. K. XX/X, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd s c h v a ľ u j e z m i e r, v z m y s l e k t o r é h o s a m e n í r o z s u d o k O k r e s n é h o s ú d u N o v é Z á m k y č. k. 7P/357/2016 - 374 zo dňa 30.10.2019 v časti o výške výživného v tom čase na maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D., B. XXXX/XX tak, že výživné na oprávnenu na výživné: A. B., nar. XX.XX.XXXX sa z v y š u j e z o s u m y 30,- e u r m e s a č n e n a s u m u 170,- e u r m e s a č n e, k t o r ú s u m u j e p o v i n n ý n a p l a t e n i e v ý ž i v n é h o p o v i n n ý p l a t i ť v ť d y d o 20-t e h o d ň a t o h o - k t o r é h o m e s i a c a v o p r e d k r u k á m o p r á v n e j n a v ý ž i v n é, p o č n ú c o d 15.03.2024.

II. Zročné výživné na oprávnenu na výživné: A. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 15.03.2024 do 28.05.2024 v sume 356,67 eur povinný na platenie výživného je p o v i n n ý s p l á c a ť p o 20,- e u r m e s a č n e s p o l u s b e ž n ý m v ý ž i v n ý m a ť d o v y r o v n a n i a p o d s t r a t o u v ý h o d y s p l á t o k, p o č n ú c o d p r á v o p l a t n o s t i r o z s u d k u.

III. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k n a n á h r a d u t r o v k o n a n i a.

o d ô v o d n e n i e:

1. Navrhovateľka - oprávnená na výživné sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 250,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k jej rukám, čím by súd zmenil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 7P/357/2016-374 zo dňa 30.10.2019, čo odôvodňovala zmenou pomerov od ostatného rozhodnutia. Súčasne navrhla navrhovateľke priznať náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Účastníci konania na pojednávaní konanom dňa 28.05.2024 uzavreli zmier, v zmysle ktorého sa povinný na platenie výživného zaviazal na platenie výživného vo výške 170,- eur mesačne, ktorú sumu bude od 15.03.2024 posilať k rukám oprávnenej na výživné vždy do 20-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred s tým, že od právoplatnosti rozhodnutia bude zročné výživné vzniknuté za obdobie od 15.03.2024 do 28.05.2024 splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

3. Podľa ustanovenia § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z. z. platného od 1.4.2005, odsek 1, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.
odsek 2, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

odsek 3, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

odsek 4, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

odsek 5, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

4. Podľa ustanovenia § 65 odsek 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. odsek 3, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

5. Podľa ustanovenia § 75 odsek 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

ods. 2, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné pre mal. dieťa.

6. Podľa ustanovenia § 76 odsek 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

7. Podľa ustanovenia § 77 odsek 1 veta prvá a druhá zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

8. Podľa ustanovenia § 78 odsek 1 veta prvá zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

odsek 3, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

9. Podľa § 148 ods. 1 Civilného sporového poriadku, žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiernosti sa má súd vždy pokúsiť.

10. Podľa § 148 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

11. Dieťa má zo zákona právo na výživu, ide o jeho zákonný nárok. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje základný pilier celého systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti - deťom. Právo dieťaťa na výživu voči rodičom vzniká jednoznačne najneskôr narodením. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Súhrne je možné konštatovať, že dieťa je schopné samo sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Povinnosť rodičov vyživovať svoje deti existuje ako podporný prostriedok výživy po celú dobu života subjektov tohto právneho vzťahu.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zásadne trvá po celú dobu prípravy dieťaťa na budúce povolanie, pokiaľ je táto doba spoločensky odôvodnená. Tak je tomu aj vtedy, keď sa dieťa pripravuje na svoje budúce povolanie a pokračuje vo vysokoškolskom štúdiu a pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza z kritéria schopností, možností a majetkových pomerov rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Výživou dieťaťa, na ktoré obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Potreby dieťaťa sú odstupňované jeho vekom, telesnou a duševnou vyspelosťou, zdravotným stavom a spôsobom prípravy na budúce pojednávanie.

Pri rozhodovaní o zvýšení výživného na plnoleté dieťa, musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny pomerov účastníkov, ku ktorým došlo do predchádzajúcej úpravy a musí tiež prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ustanovení § 78 odsek 3 zákona o rodine. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a

obsahu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, príp. výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nie len ich subjektívnymi vlastnosťami, ale i okolnosťami objektívneho charakteru. Dôvodom pre zmenu dosiaľ určeného výživného môže byť iba preukázaná zmena pomerov na strane účastníkov konania.

12. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol pristúpiť k zmene výživného určeného rozhodnutím súdu alebo dohodou rodičov maloletého dieťaťa je zmena pomerov. Zákon o rodine nevyžaduje, aby išlo o podstatnú zmenu, je potrebné však prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohlo odôvodniť zmenu vyživovacej povinnosti, pričom tieto môžu byť dôvodom na zmenu výživného iba vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Pokiaľ takáto zmena nastane, či už odôvodnená subjektívne - okolnosťami na strane povinného alebo oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov, je súd pri určení výšky výživného povinný postupovať podľa kritérií v zmysle vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine a prihliadať na odôvodnené potreby dieťaťa, možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov a osobnú starostlivosť o dieťa. Dôvodom pre zmenu dosiaľ určeného výživného môže byť iba preukázaná zmena pomerov na strane účastníkov konania.

13. Vzhľadom na to, že účastníci konania uzavreli zmier, ktorý nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s § 62 až § 65 Zákona o rodine k § 75 ods. 1,2 a § 78 Zákona o rodine, preto ho súd schválil.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku. Podľa citovaného ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, nemá nárok na náhradu trov konania žiaden z účastníkov. Vo výroku rozsudku súd žiadnemu z účastníkov trovy konania nepriznal, súd aplikoval uvedené ustanovenie zákona. Civilný mimosporový poriadok neobsahuje výnimky z vyššie citovaného ustanovenia. Podľa názoru súdu je ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku kogentné a nemožno sa od neho odchýliť. Civilný mimosporový poriadok neobsahuje pri úprave trov konania žiadne ustanovenie, ktoré by odkazovalo na Civilný sporový poriadok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu v časti schválenia zmieru odvolanie nie je prípustné. V ostatnej časti je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje. Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Proti tomuto uzneseniu nemôže podať odvolanie oprávnená na výživné, nakoľko sa tohto práva na pojednávaní dňa 28.05.2024 výslovne vzdala.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 55 zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).